ZÂMBET DE SOARE

Revista Şcolii Gimnaziale Petreşti
Str. M. Viteazu, Nr. 3
Numărul 7 / 2013

ISSN 2069 - 1815

Interviu cu directorul Școlii Gimnaziale Petrești, prof. Bîtiu Vasile

”Socotelile în viață, adică adunarea și scăderea, nu trebuie să dea rest” sau ”un lucru bine făcut trebuie să-l duci până la capăt”.

1. Ce planuri aveți în privința dezvoltării și a promovării imaginii acestei școli?

Am revenit la conducerea Școlii Gimnaziale Petrești în septembrie 2012 pentru a continua proiectele educaționale și de infrastructură inițiate în mandatul anterior.

În contextul educațional voi încerca revigorarea activității școlii privind creșterea calitativă a procesului instructiv-educativ. Acest obiectiv nu se poate realiza decât prin formarea unei echipe puternice și responsabile (conducerea școlii, personal didactic, didactic auxiliar și nedidactic) care, prin atitudinea și munca lor să valorifice resursa umană, elevul, din localitate și zonă.

Acest deziderat este obligatoriu pentru realizarea planului de școlarizare la toate nivele de vârstă, GPN, GPP, primar și gimnazial, ținând cont de faptul că, în contextul actual ofertele educaționale sunt complexe, ”școala este vie atunci când curtea școlii este plină de elevi”.

2. Care sunt indicatorii educaționali prioritari pentru dumneavoastră și Școala Gimnazială Petrești?

Anul școlar 2012-2013 a început pentru unitatea noastră cu trei obiective clare:

- *Diminuarea și eliminarea absenteismului*
- *Reducerea mediocrității*
- *Creșterea performanței școlare (participarea elevilor la olimpiadele și concursurile școlare, rezultatele de la Evaluarea națională 2013)*

În ceea ce privește infrastructura școlară, am urmărit modernizarea mediului și spațiului școlar, fiind necesar realizarea a trei investiții majore:

- *Construirea unei săli de sport moderne și corespunzătoare*
- *Reparații capitale școala centru*
- *Reabilitarea clădirii secția germană.*

De asemenea se impune modernizarea bazei materiale a școlii, cu prioritate baza sportivă, având în vedere exigențele crescute ale procesului de predare - învățare - evaluare.

3. Enumerați și alți indicatori calitativi.

Activitățile extrașcolare și extracurriculare, contribuie la promovarea imaginii școlii prin tipul de activități desfășurate în afara orelor de curs, cu participarea elevilor cu calități deosebite, în care creativitatea și imaginația lor este pusă în valoare printr-un program de pregătire complex, stabilit și coordonat de cadrul didactic implicat.

4. Care este stadiul de realizare a obiectivelor propuse la începutul anului școlar 2012-2013?

În ceea ce privește actul educațional, consider că suntem în grafic, iar în ceea ce privește infrastructura, pe lângă sumele aferente bugetului local acordat școlii de Consiliul local Sebeș, am încercat să obțin fonduri extrabugetare prin proiecte și demersuri către autoritățile județene și naționale.

5. Cum apreciați proiectul ”Zilele școlii”?

”Zilele școlii” este un proiect ”normal” pentru orice unitate școlară care urmărește să-și promoveze imaginea, să premieze elevii cu rezultate deosebite. În acest an, proiectul ”Zilele școlii” coincide cu încheierea anului școlar la clasa a VIII-a și inaugurarea bazei sportive din incinta școlii centru.

De altfel, în fiecare an, la Petrești, s-a inaugurat câte un obiectiv de infrastructură în modernizarea bazei materiale a școlii.

6. Un cuvânt de încheiere.

Mult succes revistei ”Zâmbet de soare”, viață lungă școlii și dascălilor, felicitări tuturor celor care s-au implicat în realizarea proiectului ”Zilele școlii”.

Interviu cu domnul Maier Ioan, instructorul de dansuri populare al ansamblului „Mugurii Petreștiului”

Născut în septembrie 1949, instructorul Ioan Maier, omul care a înfiinţat ansamblul folcloric ”Mugurii Petreștiului” al Şcolii Gimnaziale Petrești, vorbește despre arta dansului autentic.

1. Domnule Ioan Maier, care sunt începuturile carierei dumneavoastră în ceea ce privește arta dansului popular autentic?

În 1975 m-am trasferat de la şcoala din Şugag la fosta Casă a Pionierilor din Sebeş, unde am început să învăț copiii dans popular, în principal, dar și dans de societate, dans util.

2. De cât timp activați la Școala Gimnazială din Petrești?

Acesta este al cincilea an de când lucrez cu copiii de aici, din Petrești. Mai am elevi și la alte școli.

3. Câte generații ați antrenat până acum?

Sincer să fiu, nu știu. Nu le-am ținut evidența, însă din 1975 sunt destul de mulți elevi cu care am lucrat şi cu care am obținut numeroase rezultate spectaculoase.

4. Ne-ați putea prezenta un scurt istoric al evenimentelor cu elevii școlii noastre?

Începutul a fost mai greu, adevăratele rezultate au apărut abia după trei ani de muncă. În primul an am fost doar la Alba Iulia, în al doilea, la Blaj, iar în al treilea an am prins curaj, iar truda din spatele elevilor a făcut ca să obținem locul III, la Dorohoi.

În al patrulea an a fost marea ”explozie” căci, am obținut trofeul ”Floare de Tei” la Corabia, câștig care a însemnat foarte mult pentru ansamblul nostru, și, ne-am demonstrat că se poate. La Jibou, în același an am obținut diploma de excelență.

În al cincilea an, am luat locul I, atât la Jibou, cât și la Corabia, premii memorabile pentru ,,Mugurii Petreștiului”. În continuare așteptăm multe alte rezultate la fel de frumoase ca și celelalte, la concursurile ce vor urma.

5. Ce părere aveți despre evoluția elevilor de-a lungul acestor ani? Sunteți mulțumit?

Întotdeauna e loc de mai bine, chiar și aici. Evoluția unora dintre ei m-a surprins într-un mod cât se poate de plăcut, iar a altora încă lasă de dorit. Aici e vorba de un grup, deci toți trebuie să ajungă la același nivel. De ei depinde viitorul nostru, un viitor ca ansamblu renumit.

6. Care este cel mai important lucru pentru dumneavoastră ca persoană?

Pe plan profesional, mi-aș dori să văd că foștii mei elevi au rămas cu ceva folositor din toată această experiență, iar pe plan personal, sănătatea e pe primul loc.

7. Ce gânduri de final adresați elevilor Școlii Gimnaziale din Petrești?

Le doresc multă sănătate, vorba aceea: „E mai bună decât toate”, însă mi-ar plăcea să îi văd jucând și peste ani, la o nuntă, de exemplu. Să nu uite că e foarte important să strecoare şi dansul, indiferent de tipul acestuia, în viața lor.

Vă mulțumim și vă dorim mult succes!

Balea Bianca Ioana,
clasa aVII-a A

Debut literar

Primăvara

Primăvara a sosit,
Florile au înflorit.
Chiar dacă și eu aș încerca,
N-aș putea aduce primăvara.

Toți copiii au ieșit
Afară fiindcă...
Florile au înflorit
Și primăvara a venit.

Cel mai strălucitor a venit,
El se numește răsărit,
Cu el, ei se vor regăsi,
Așa cum primăvara a venit!

Mihalache Denisa
clasa a IV-a B

Primăvara

Primăvara a venit,
Soarele a răsărit,
Dunărea este frumoasă,
Și e foarte arătoasă.
Păsările ciripesc,
Pentru becul cel măreț.
El e galben și frumos,
Și e foarte arătos.
Să ieșim cu toți afară,
Că e zi de primăvară,
Cât e soare, ne e bine,
Ne gândim numai la tine.

Radu Denisa
clasa a IV-a B

Vara

Vara este cel mai iubit anotimp. Razele soarelui încălzesc cu putere pământul. Totul este verde, păsările ne încântă cu cântecele lor. În pădure susură apa izvoarelor, în tufișuri și poieni iepurii aleargă. Câmpiile sunt pline de oameni care lucrează. Ziua este mai lungă, iar copiii au mai mult timp de joacă. Când vine vacanța, copiii merg în drumeții la munte sau la mare. Chiar și la bunici, la țară este o bucurie să meargă, unde bunica îi răsfață cu bunătăți, cloșca cu pui iese la soare, unde totul este ca un basm.

Vara este un anotimp minunat!

Bărar Nicolae
clasa a IV*-a B*

Magia toamnei

Bate vântul, trece timpul...
Toamna vine iar, pe-alei,
Și se –apropie momentul
Valsului sub ram de tei.

Toamna e ca o regină!
Prin imperiul auriu,
Plimbă frunze călătoare
Ori vise de regi târzii.

Vine toamna! Vine toamna!
Se aude peste tot.
Hainele domniței bune
Schimbă totul ca-ntr-un joc.

Cu arome dulci de roze
Și cu puf de păpădii,
Scoate-o lume ca din basme
Cu caleşti, feţi şi ....iubiri.

Talpaş Daniel
clasa a VII-a A

Mama

Mămica mea, rază de soare,
Cu zâmbet cald și glas duios
De ziua ta, eu îți ofer
Un mărțișor foarte frumos.

L-am împletit din fulgi de nea
Și din petale de iubire,
La pieptul tău acum îl prind
Să îți aducă fericire!

Popovici Dana
clasa a IV-a B

Frühlingsboten

Leise,ganz leise,
Heimlich über Nacht
Ist aus ihrem Winterschlaf
Unsere Welt erwacht.

Ioana Fulea, Isaac Şuteu
clasa I D

Albinuța

Florile vor înflori
Și frumos vor mirosi.
Hărnicuțele albine
Vor face pentru mine
Miere bună și gustoasă
Și o pun la noi pe masă.
Să mâncăm cu toți din ea
Că e bună, nu e rea.
Acum noi suntem pitici,
Dar ne facem mari și voinici
Și nu vom uita degrabă
De-albinuța noastră dragă.

Stanciu Andrei
clasa a IV-a B

A început școala!

Pe aleea răcoroasă,
Dimineaţa merg râzând,
Toţi copiii dinspre casă,
Înspre şcoală, tot cântând.

Frunzele gălbui coboară
Din copacii aurii,
Şi de vânt purtate iară
Merg spre şcoală cu copii.

Când la şcoală ajung elevii,
Intră în clase şi din bănci,
Pe ferestre văd cum păsări
Se adună-n stoluri zeci.

Azi e zi de sărbătoare!
La şcoală iar am venit,
Clopoţelul de intrare
Sună, sună-nveselit!

Negrea Sorina
clasa a VI-a A

Școala din Petrești

La școala mare din Petrești
Mulți elevi buni găsești,
Care la concursuri școlare
Participă în număr mare.
Profesorii i-au îndrumat,
Cu bucurie i-au învățat:
Română, matematică, geografie,
Chimie, engleză, biologie,
Alte materii importante
Și noutăți interesante,
Fără de care în viață
Nu știu de nicio povață,
Nicio țară, un continent,
Un fenomen sau un unghi adiacent.
La școala noastră din Petrești
Găsești tot ce îți dorești.

Bejenaru Ana Elena
clasa a VI-a A

Pe aripi de vânt

Aş vrea să fiu
Firul cu rouă al ierbii
Sau izvorul unde se adapă cerbii.
O câmpie verde, presărată cu flori
Sau o stâncă ce se înalţă până la nori
Aş vrea să fiu.

Aş vrea să pot zbura printre stele
Şi poate chiar să mă ascund printre ele,
Să mângâi pădurile,
Şi lanul de grâu,
Şi să mă joc cu razele
Ce se reflectă în râu.

Florea Ana
clasa a VIII-a D

Un vis

Vremea zilei a trecut,
Iar întunecata noapte
Şi-a chemat ajutoare –
Mii de felinare.

Eu, aleasa, am aflat
Un lucru minunat:
Nu oricine poate înţelege
Această nenumită lege.

Tăcerea de catifea
Parcă mă apasă.
Aud şoapte –
Îngeri cântă în noapte.

E un vis frumos....
Parcă aş vrea pe aripile lui
Cât de departe
Mereu să mă poarte....

Florea Ana
clasa a VIII-a D

Cățelul cu oase

Un câine mergând pe stradă,
Ia osul și fuge-n grabă,
Unde crezi că mergea el?
Mergea la al lui cățel.

El promisese un os,
Câinelui mic și frumos,
Cățelul nu-i mulțumit,
El dorea un os prăjit.

Cățelul voia oase multe,
Groase, mari sau mai mărunte,
Dar când mare s-a făcut,
Multe oase a avut.

Petrescu Sebastian,
clasa a IV-a B

Clasa a IV-a A

Pe-o bucată de hârtie
Poţi să scrii o poezie,
Dar de-o tai şi o lipeşti
Cu migală de muncești,
Poţi crea multe poveşti
Doar aşa cum tu doreşti :

Ghioceii de la portiţă
S-au înfrăţit c-o gărgăriţă
Conturaţi de-o ... şcolăriţă. (*Klett Tabita)*

Pe un petic de carton
Povestea unei crengi de pom,
Creată de mâini de ... om. (*Durcău Monica*)

Pe-o geană de primăvară
Am creat întâia oară
O gingaşă ... lăcrămioară. (*Ştefan Maria*)

Pe sub cerul însorit
Mii de maci au înflorit
Şi-ntr-o vază i-am dorit. (*Stânea Sonia*)

Şi când toate s-au trezit,
Păsărelele au venit
La geam multe au poposit
Pe noi ne-au înveselit.

Roşu, galben şi albastru
Sunt culori în steagul nostru
În buchet le-am adunat
Şi-un colaj noi am creat.
(*Popa Ruben,*
Mărginean Miriam)

Clasa a II-a A

Stanciu Tiberiu, a II-a A

Alisie Ioan, a II-a A

Ilaşcă Samuel, a II-a A

Moldovan Sergiu, a II-a A

VRAJA ANOTIMPURILOR

Sentimentele sunt nespus de plăcute atunci când în fața ochilor se derulează cele patru anotimpuri. Niciunul nu absentează de la extraordinara întâlnire.

Primăvara înseamnă renașterea naturii, când pământul își îmbracă haina lui cea verde. Copacii se gătesc de sărbătoare, așa, ninși cu nea de floare; frunzele și iarba au un verde de șopârlă. Floricele roșii, albastre, galbene, mov sau albe însuflețesc feericul tablou al primăverii.

Vara acaparează căldura soarelui, care își trimite lacrimile lui de foc asupra pământului vesel ce te cheamă la odihnă, precum o mamă grijulie pe copiii săi. Câmpiile sunt aurii ca imensa farfurie ce stă toată ziua pe cer.

Toamna strânge bogăția pomilor și a grădinilor, fructele colorează totul în jur cu culorile lor îmbietoare. Copacii parcă s-au învelit într-o mantie colorată, care de care mai îmbietoare: roșul minunat al merelor, galbenul auriu al perelor, movul intens al prunelor sau galbenul pufos al gutuilor. Nici vița-de-vie nu se lasă mai prejos și, încărcată ca o harnică furnică, își arată acum măreția, frumusețea nemaiîntâlnită a strugurilor.

Iarna este perioada hibernării, când toată natura intră în somnul alb de gheață. Fulgii de nea plutesc ușor, luând locul bogatei palete de culori ale toamnei cu albul lor strălucitor, pur, plutind în aer precum un roi de fluturi. Copacii par niște fantasme albe înșirate, ce plutesc și se pierd în zare.

Fiecare anotimp are farmecul lui aparte și ne trezește sentimente profunde.

Coman Olivia Maria
clasa a VI-a D

Iubesc natura, vreau să-i fiu prieten!

Natura transmite omului relaxare și simpatie, bucurie și un sentiment de prietenie față de cei ce îi ascultă sufletul care este plin de lumină. Natura are mai multe roluri importante în ceea ce privește relația cu ființa omenească. Aceasta trasmite omului tendința de a crede, de a simți cu adevărat că trăiește.

În orice colț al lumii ne vom duce, vom găsi și vom vedea un câmp cu flori, izvoare, păduri, munți stâncoși, alei înverzite, culori ce duc spre verde, ceea ce se poate asemăna cu un covoraș pictat sentimental. Vom găsi raze de soare fără a ne da seama că natura ne întâmpină peste tot cu minunata și misterioasa ei creație și așezare pe care omul nu a putut și nici nu o va putea face. Când apare plictiseala, dorim ca sufletul nostru să fie încărcat cu energie pozitivă care vine numai din natură. Dacă urcăm o treaptă în armonia culorilor, în parfumul florilor și ascultăm ciripitul păsărilor care ne întampină și ne împresoară peste tot, această stare dispare, iar sufletul nostru este cuprins de bucurie și dragoste. Cred că toată lumea iubește natura, dar mai ales cei ce o respectă.

Natura a fost, este și va rămâne un mister pentru oameni, însă zadarnică este creația naturii pentru cine nu o înțelege.

Talpaș David
clasa a VIII-a A

Legenda macului

Trăia odată o fată sărmană ce-şi găsea adăpost într-o colibă de la marginea pădurii.

Într-o seară s-a uitat pe cerul senin şi a zărit....mii şi mii de stele. Când, dintr-o dată, cea mai strălucitoare dintre toate, parcă se apropia de ea. Apoi s-a auzit un pocnet uriaş. Acel corp ceresc căzuse pe pământ. După ce colbul s-a aşternut la loc, rămase un mic crater.

În el a apărut un pomişor cu nişte fructe nemaiîntâlnite până atunci. Biata copilă s-a apropiat puţin câte puţin şi s-a hotărât să-l atingă. În acel moment a emanat un miros precum florile.

Aroma se împrăştia tot mai mult din an în an, din anotimp în anotimp... până într-o zi. Vara, pe câmpul mereu galben, ea a observat milioane de pete de culoare roşie. A strigat: *Macii!* Tot poporul se adună în jur şi se uită cu mare atenţie. Petalele erau moi, catifelate şi gingaşe, la fel şi firava tulpină.

Dupa un timp, oamenii au constatat că aceste flori sunt prietenele lor. Atunci ei au făcut o horă şi un foc mare precum două palate. Flăcăii dansau împreună cu fetele de fericire. În clipa aceea toată natura a prins viaţă.

De atunci, din vorbă-n vorbă, s-a aflat legenda macului.

Cristea Maria-Laura
clasa a-V-a A

Legenda trandafirului

A fost odată un împărat care avea un fecior pe nume Trandafir. Tânărul chipeş îşi căuta o soţie de acelaşi rang. După un lung şir de căutări, a găsit-o. Era frumoasă, deşteaptă şi iubitoare.

Trandafir o luă acasă pe frumoasa lui şi se căsătoriră. Au făcut o nuntă mare, cu mese bogate care a durat trei zile şi trei nopţi. Proaspăt-căsătoriţii aveau verighete pe care era scris numele partenerului şi data nunţii.

Nu după mult timp se dădu veste în toată împăraţia că Elena îi va dărui lui Trandafir un copil. Bucuria celor doi a fost umbrită de vestea neaşteptată că bărbatul trebuie să plece la război. Şi plecase, dar nu se mai întoarse. Copilul s-a născut şi cu zi ce trecea se făcea tot mai mare şi mai frumos. El întreba zilnic unde este tatăl lui? De ce ceilalţi copii au tată, iar el nu are? Mama încerca să evite răspunsul, dar veni ziua în care trebuia să afle adevărul.

Când crescu şi deveni fecior în toată firea, fiul lui Trandafir luase de la împărăţie cel mai frumos şi mai puternic cal şi plecase la drum.

Trecură luni, ani, iar feciorul nu se mai întoarse. Până ce, într-o zi, ajunsese pe tărâmurile unde se petrecuse războiul. Găsi verigheta tatălui său pe care era scris numele mamei sale, Elena. Pe ea era o picatură de sânge.

Plecă acasă şi când ajunse, ca să fie sigur că nimeni nu îi va lua verigheta, o îngropase în pământ, iar, după câteva zile, răsări în locul acela o floare nemaiîntâlnită.

De atunci acelei flori i se spune *trandafir*. Este roşie, are petale moi şi catifelate. În zilele noastre, cu ajutorul trandafirului poţi arăta mai uşor celor din jur cât de mult îi iubeşti.

Albu Bianca - clasa a V-a A

Călătorind...prin şcoală

"Trezeşte-te!"

Nu îmi puteam da seama de ce eram trezită aşa de repede. Ceasul meu arăta doar ora şapte. Probabil s-a defectat ceasul, dar nu … nu aceasta era problema. Cu greu mi-am dat seama că de atunci eu eram elevă. Trebuia să o anunţ pe mama! Cu neputinţă să fi uitat! Nu numai graba, ci şi emoţiile m-au făcut să uit că doar cu câteva minute înainte ea m-a trezit şi mi-a zis că trebuie să mă pregătesc pentru şcoală.

Peste o oră mă aflam în curtea şcolii, ţinându-mi strâns mama de mână. Inima îmi bătea cu putere. În jurul meu auzeam numai voci care răsunau pline de veselie: erau elevii care aveau bucuria de a se reîntâlni. După puţin timp, vocea domnului director ura „Bun venit!" elevilor încolonaţi. Pe lângă bucuria fără margini pe care o simţeam mi-era aşa de frică. O mulţime de întrebări îşi făceau cuib în mintea mea. Ce voi face dupa ce va pleca mama? Unde voi merge? Cum voi folosi toate aceste caiete? Cea mai mare problemă, mi se părea mie, era faptul că nu ştiam să scriu. Toate acestea le-am uitat când, intrând în clasă, doamna învăţătoare ne zâmbea de după catedră. M-am aşezat în bancă. Deşi era mică, mie mi se părea foarte mare. Aici aveam să stau patru ani. Astfel a trecut prima zi de şcoală... prima zi din călătoria care avea să dureze opt ani. Apoi au urmat celelalte zile care aduceau noi experienţe de neuitat. Ca orice începători am debutat cu alfabetul şi cu nişte simple adunări şi scăderi. Încetul cu încetul, şcoala a început să se depărteze de ceea ce mi-am imaginat eu. Au urmat testele, problemele mai grele şi compunerile. Din toţi acei patru ani cel mai greu a fost să ne despărţim de doamna învăţătoare, cea care ne-a deschis porţile ştiinţei cu ale sale chei magice .

In sfârşit, clasa a V-a! Un nou început! Acest an a adus foarte multe noutăţi. Mai întâi a trebuit să ne acomodăm cu mulţimea de profesori. A fost experienţa trăită la prima participare la olimpiadă, unde, deşi ştiam, mi se părea că nu ştiu nimic. Timpul a făcut ca, tot ceea ce mi se părea neobişnuit în clasa a V-a, să mi se pară un lucru firesc acum.

În ultimele zile ale călătoriei mele prin această şcoală mă gândesc la primele zile, când, cu paşi nesiguri, am păşit pentru prima dată în acest loc. Toate acestea mă fac să zâmbesc, deşi curând vom sta din nou încolonaţi în curtea şcolii, iar domnul director nu ne va mai transmite mesajul de „Bun venit!", ci alt mesaj... „Drum bun!"

Irimie Claudia
clasa a VIII-a B

Ce este timpul?

Timpul, cel mai valoros medicament al sufletului, este nu acea valoare exprimată în secunde, ci valoarea vieții. Fericirea, reușitele necesită timp.

Timpul este dar de la Dumnezeu, o binecuvântare. Nu avem nevoie de minuni numaiîntâlnite, nici de numeroase averi, ci de timp. E cărarea ce ne conduce în ultima călătorie, dar și cea care ne învață primii pași.Ne arată care sunt adevăratele câștiguri, dar și realele eșecuri. Cu el, și prin el, trăim. Datorită lui ne cunoaștem pe noi înșine ca persoană fizică; vârsta, cariera, toate acestea sunt definite de timp. E prietenul nostru, tovarăș în lume, de care ne despărțim la un moment dat, dar cu care trăim până în ultimul moment, când începem să îi simțim lipsa.

Nu există lucru mai teribil decât să cunoști limita timpului în viața ta, căci noi, oamenii, încercăm să atragem nesfârșitului în ceea ce ne privește pe noi înșine. Și, probabil, cea mai frumoasă realizare personală ar fi să cunoaștem povestea timpului, să-i deslușim întregul mister, însă pentru fiecare individ timpul are o menire.

Acest călător prin lume se naște odată cu noi și moare odată cu noi. E sursa noastră de putere psihică, morală, pentru că adesea ne spunem: „Timpul le rezolvă pe toate!" , dar adevărul este că noi ne rezolvăm propriile probleme prin timp.

Timpul!...o mină de aur care niciodată nu a reușit să fie exploatată în întregime de sufletul omenesc. Vom învăța, vom greși, vom trece peste, dar toate acestea cu ajutorul lui. Această valoare colosală pe care el o are vine din simplul fapt că singurul lucru pe care nu îl putem cumpăra, nici măcar prelungi cu o secundă decât acesta a fost scris să fie, e timpul.

Balea Bianca Ioana
clasa a VII-a A

CINE TACE, BINE FACE!

Pe cărarea ce duce la conacul unei familii înstărite, un bătânel merge agale, sprijinindu-se într-un baston de lemn. Deodată, tresări... se auzeau nişte chiote de copilaşi:

- Vine bunicul, vine bunicul! Sărut-mâna, bunicule! strigau într-un glas nepoţeii, venind în fugă spre bătrân.

- Bine v-am găsit, copii! Ce vreţi să facem astăzi?

- Să mergem în grădină, la umbra nucului şi să ne spui o poveste de pe vremea ta, zise unul dintre ei.

- Să mergem!

Nici n-au ajuns bine, că au şi început:

- Bunicule, ne spui povestea?

- Cu drag, copiii mei, numai să staţi cuminţi.

„A fost odată, pe vremea când eu eram aşa ca voi, un sat cu oameni harnici şi buni. În satul acela trăiau şi trei femei, trei vecine, şi fiecare avea câte un băiat. Seara, când veneau de la muncile câmpului, de la sapă şi de la coasă, obiceiul lor era, chiar dacă erau obosite, să meargă până la o fântână destul de departe, cu găleţile, să aducă apă. Într-una din zile, cele trei vecine au pornit pe poteca spre fântână, fiecare cu câte două găleţi, după cum le era obiceiul. Şi, fiindcă drumul până la fântâna era lung, femeile au început să vorbească despre băieţii lor. Două dintre ele îşi lăudau băieţii neîncetat. Cealaltă mergea cu un pas înaintea lor şi nu zicea nimic. Tot aşa, vorbind, au ajuns la fântână. După ce şi-au umplut găleţile, au plecat spre casă. La un moment dat, au trecut pe lângă o grădină. Şi ce văzură acolo!? Erau chiar cei trei băieţi, care se jucau. Cele două femei, din nou au început:

- Uite la al meu ce frumos se joacă, zise cea mai în vârstă dintre femei.

- Dar ia uite la al meu ce zdravăn e! începu a se lăuda cealaltă.

A treia femeie era din nou tăcută. Fiind observate de către băieţi, unul dintre aceştia a lăsat jocul şi a venit să-şi ajute mama, luând şi el o găleată. Era chiar băiatul femeii tăcute! Celelalte două femei, degeaba si-au chemat copiii, căci ei nu veneau.

Acum era rândul femeii tăcute să povestească bucuroasă cu feciorul ei, iar celelalte două să o urmeze încărcate cu povara ruşinii, mult mai grea decât cea a găleţilor cu apă.”

- De aceea, nepoţilor, vreau să ştiţi că întotdeauna „Cine tace, bine face!”

- Bunicule, ce poveste frumoasă! Mâine ne mai spui una?

- Da, dar numai dacă mama voastră îmi va spune că aţi fost cuminţi.

Apoi bunicul plecă pe potecă, sprijinit în baston, sub privirile nepoţilor încântaţi de poveste şi de sfatul primit.

Irimie Iunia
clasa a VI-a A

Excursia

Era o zi răcoroasă şi însorită de primăvară, o zi perfectă pentru excursii.

Noi eram entuziasmaţi de plecare, iar, când, în sfârşit am fost pregătiţi, am pornit spre primul punct: fabrica de lenjerie. După un drum scurt, am ajuns la destinaţie. Doamnele de acolo croiau bucăţi de pânză pentru aşternuturi. Ele lucrau de zor.

După această vizită, ziua a devenit mai interesantă, la brutărie. Femeia de acolo ne-a arătat cum se prepară aluatul de pâine, apoi un om a pus aluatul la cuptor. La plecare, fiecare a primit câte o felie de pâine care era proaspătă şi bună.

Apoi, am ajuns la fabrica de genţi, unde femeile lipeau genţi şi portofele care trebuiau distribuite în străinătate. O altă vizită lungă a fost la fabrica *Pehart Tec*. Acolo am văzut cum se fabrică şerveţelele din suluri uriaşe de hârtie. O maşinărie prelua sulurile şi din acestea se făceau şerveţelele. După aceasta, am văzut cum se reciclează hârtia folosită, apoi am plecat înspre locul unde se face hârtia igienică.

A fost o zi frumoasă! Toţi am plecat acasă gândindu-ne la informaţiile noi pe care le-am primit.

Bogdan Teodora, Şandru Maria
clasa a IV-a D

În pădure

În vacanţă am mers la verişoara mea, Alina, la munte. Acolo era foarte frumos. Aerul curat şi florile multicolore împodobeau grădina. După ce am admirat aceste frumuseţi, mi-am ajutat verişoara la îngrijirea gospodăriei, apoi am fost chemate la prânz.

După-amiaza am avut timp liber, aşa că ne-am hotărât să mergem în pădure. În timp ce mergeam, Alina ne-a arătat o veveriţă care urca pe trunchiul gros al unui nuc. Imediat ce a văzut-o, un băiat s-a gândit la un plan ca să o poată ademeni. A luat două ghinde dintr-un stejar şi le-a pus pe o frunză aşteptând veverita, care s-a apropiat, dar când ne-a văzut s-a speriat şi a fugit înapoi. Văzând că nu reuşeşte, băiatul a spart coaja ghindei şi s-a retras şi el. Veverita, văzând că nu mai e nimeni, s-a apropiat lacomă de miezul ghindei şi l-a înfulecat cât ai zice peşte.

În final, am ieşit din ascunzătoare şi ne-am continuat drumul. Am trecut pe lângă o pajişte de unde bunicul voia să ducă acasă calul.

El ne-a propus să mergem împreună înapoi şi astfel am ajuns bucuroşi acasă, neuitând ziua aceasta.

Naomi Liţă
clasa a IV-a D

Cartea-cel mai bun prieten al meu

După cum spune proverbul ,,Ai carte, ai parte", cartea ne hrăneşte sufletul şi în acelaşi timp pregăteşte un viitor strălucit celor care îi dau atenţia cuvenită. Aşa cum pomul are nevoie de apă şi hrană pentru a face roade, tot aşa şi copilul are nevoie de cărţi pentru a înflori şi a rodi, pentru a ajunge un om vrednic.

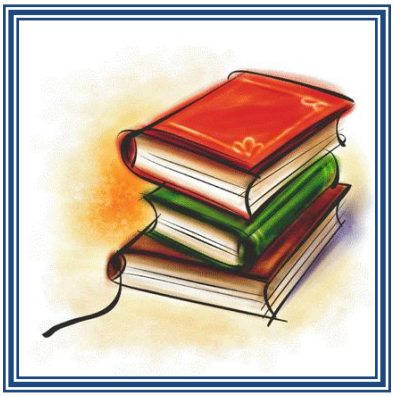

Din punctul meu de vedere cartea este cel mai bun prieten al meu, chiar dacă este un prieten tăcut. Ea este un obiect cultural care ne luminează şi ne călăuzeşte sufletele. De când am descoperit-o, cartea s-a dovedit a fi un prieten credincios, răbdător, care are întotdeauna timp pentru mine. Asemenea unui profesor, cartea a avut grijă să mă înveţe, să mă povăţuiască, să se ocupe de educaţia mea.

Nu trece o zi în care să nu mă întâlnesc cu acest prieten fidel, să nu petrecem împreuna câteva ore. Inainte să vin acasă de la şcoală, cartea mă aşteaptă cuminte pe raftul din bibliotecă, nerabdătoare să mă întâlnească şi să-mi transmită noi informaţii.

Cu fiecare rând pe care îl citesc, cartea devine tot mai importantă pentru mine ca elev, deoarece ea mă ajută să aflu ce au gândit alţii, dar şi să gândesc eu singură.

Klett Ruthild
clasa a VIII-a A

COSTUM POPULAR TRADIŢIONAL DE PE VALEA SEBEŞULUI

Fiecare zonă a ţării noastre are un costum popular specific, deosebit prin culoare, formă şi model.

În general, costumele populare sunt alcătuite din: ie, care este frumos cusută cu ciocănele şi musculiţe, vestă, poale si cătrinţe.

Vă prezentăm un costum popular tradiţional de pe valea Sebeşului, din zona Şugagului, pe care l-am făcut. Culorile specifice acestei zone sunt alb şi negru. Acest costum popular este foarte vechi, dar, totodată, este şi foarte frumos. Pe vremuri, bunicii noştri nu beneficiau de atâtea condiţii, cum sunt astăzi.

Chiar şi aşa, doar cu două culori simple, un ac şi o aţă, ei au reuşit să creeze ceva absolut impresionant, ce s-a păstrat din fericire până în zi de azi. Nu doar frumuseţea lui mă fascinează, ci şi vechimea lui. Toate costumele populare au ceva aparte, ceva frumos, ce ne face să ne gândim la tot ceea ce fost atunci şi tot ceea ce e acum.

Mă bucur nespus de mult că încă mai există tradiţii şi obiceiuri păstrate de mulţi ani.

Negrea Sorina
clasa a VI-a A

COSTUMUL TRADIȚIONAL ROMÂNESC

Istoria portului popular românesc

Portul popular românesc își găsește rădăcinile în portul strămoșilor noștri traci, geți și daci și se aseamănă cu cel al popoarelor din Peninsula Balcanică, desigur cu deosebirile care constau în amănunte decorative și colorit. În decursul istoriei, structura și evoluția costumului popular românesc și-a păstrat nealterate caracteristicile esențiale. Pornind de la realizări artistice făcute cu materii prime produse în gospodăriile țăranilor, portul popular românesc a evoluat de-a lungul secolelor, dovedind o bogată măiestrie a țăranului român, atât în ornarea țesăturilor și a broderiilor, cât și în obținerea culorilor vegetale. Portul popular se diferențiază în funcție de anotimp, ocazii festive, vârstă și sex, adaptându-se ocupațiilor specifice fiecărei zone.

Portul femeiesc

În general, costumul femeiesc e compus din: cămașă, poale și piesa care acoperă partea de la brâu în jos care se deosebește de la o regiune la alta. Ea are și denumiri diferite în funcție de forma ei și de zonă, astfel ea poate fi "catrința", "valnic", "fota", "opreg". Aceste piese sunt țesute din lână, având ornamentație mai simplă sau mai complicată în funcție de ținut. Cămășile au aceleași părți ornamentale, cu unele deosebiri cromatice și ornamentale. O completare a portului femeiesc e marea varietate a gătelii capului care diferă de la o zonă la alta, chiar de la sat la sat, valoarea acestei găteli depinzând de frumusețea țesăturilor și a broderiilor sau a celorlalte podoabe în acest scop. Ele sunt compuse din: marame, naframe, cepse sau cununi. Alte piese ale costumului femeiesc sunt brâiele și betelele, care prezintă și ele deosebite realizări artistice. Caracteristic costumului femeiesc din toate regiunile constă în folosirea, ca fond, a culorii albe, a țesăturilor de in, cânepă și lână.

Portul bărbătesc

Costumul bărbătesc e mai simplu, compus dintr-o cămașă lungă în sudul și estul țării și mai scurtă în nord și vest, iar pantalonii în sud și est sunt lungi și strâmți iar în nordul și vestul țării sunt mai scurti și mai largi. Ei sunt confecționați din pânză sau postav țesut în casă. Peste cămașă bărbații își pun un brâu țesut în casă sau un chimir de piele, în funcție de regiune și de ocupație. Iarna, peste hainele enumerate mai sus se poartă haine din postav, frumos ornamentate, sau cojoace din piele și pieptare.

Irimie Iunia
clasa a VI-a A

Trecere prin materiile şcolii

Istoria numărului zero

În primele secole ale erei noastre, un hindus al cărui nume n-a fost conservat de istorie, imagina un caracter special, actualmente numit „zero", pentru a marca absenţa unei cifre de o ordine oarecare dintr-un număr. Sistemul de numeraţie pus la punct în India s-a bazat apoi şi pe folosirea semnului respectiv.

Se presupune că noţiunea de „zero" a fost folosită pentru prima dată în Babilonul Antic unde s-au descoperit şi principiile sistemului de numeraţie utilizat de noi.

Prin secolul al VII – lea, arabii înţeleg toată semnificaţia noii cifre şi o preiau. Ei observă că zero este un „operator" (extensie şi generalizare a noţiunii de creştere, una dintre cele mai importante noţiuni matematice introdusă de savantul englez George Boole – 1815–1864 – în opera fundamentală *„Legile gândirii"* – 1854), întrucât fiecare zero adăugat la dreapta unui număr permite multiplicarea instantanee a acestuia cu 10. În secolul al IX – lea, marele învăţat Mahomed din Horezm – unul din creatorii algebrei – îl întrebuinţează într-un tratat de aritmetică – „Al. Horezmi" – care s-a bucurat de multă preţuire.

În Europa, sistemul de numeraţie bazat pe zero a fost cunoscut tot prin intermediul arabilor. De fapt, în jurul anului 1820 lucrarea lui Mahomed a fost tradusă în latină.

Aşa-numita „aritmetică comercială" (ale cărei baze au fost puse de fenicieni) începe să întrebuinţeze cifra zero în secolul al XIV – lea, prin negustorii italieni.

Din punct de vedere etimologic, cuvântul „zero" este de origine latină fiind împrumutat din limba arabă unde sensul său era de „vid".

Născută din dorinţa de a ţine o socoteală exactă a bunurilor sale, cifra zero este indispensabilă în efectuarea calculelor. Este greu să ne imaginăm că secole de-a rândul oamenii nu au cunoscut această cifră, ceea ce făcea ca efectuarea operaţiilor să fie extrem de dificilă. În zilele noastre, zero a căpătat o importanţă şi mai mare deoarece în calculatoarele electronice numerele se formează din şiruri alcătuite numai din două cifre – 0 şi 1.

Ce este un miliard?

În secolul al XV – lea, limita extremă a calculelor posibile era milionul, care a rămas multă vreme o „expresie nebuloasă". Trei sute de ani mai târziu, astronomii familiarizaţi cu imensitatea cerului aspirau la un număr şi mai mare – miliardul, cu care să poată cataloga stelele şi aştrii.

Un miliard (10^9) este un număr foarte mare dacă el exprimă, de exemplu; un stoc de mere. În acelaşi timp, însă, reprezintă un număr destul de mic dacă este vorba de un număr de atomi. Pentru a ne da mai bine seama ce înseamnă 1 000 000 000 iată câteva curiozităţi care-l au drept … erou:

1. Numărul fibrelor nervoase ale creierului uman este de ordinul a 3 miliarde;
2. Un om care ar trăi o suta de ani nu ar ajunge să numere decât până la 1000000000, fără a mai avea altă ocupaţie;
3. În 55 de ani, un om respiră de un număr de ori egal cu ½ dintr-un miliard;
4. În vârstă de 33 de ani, orice fiinţă a trăit doar un miliard de secunde.

Tudor Ovidiu
clasa a VIII-a D

Poluarea aerului în zona Sebeș

Problema poluării mediului înconjurător nu este numai o problemă a localității noastre, ci a întregului mapamond și nici măcar nu este o problemă actuală.

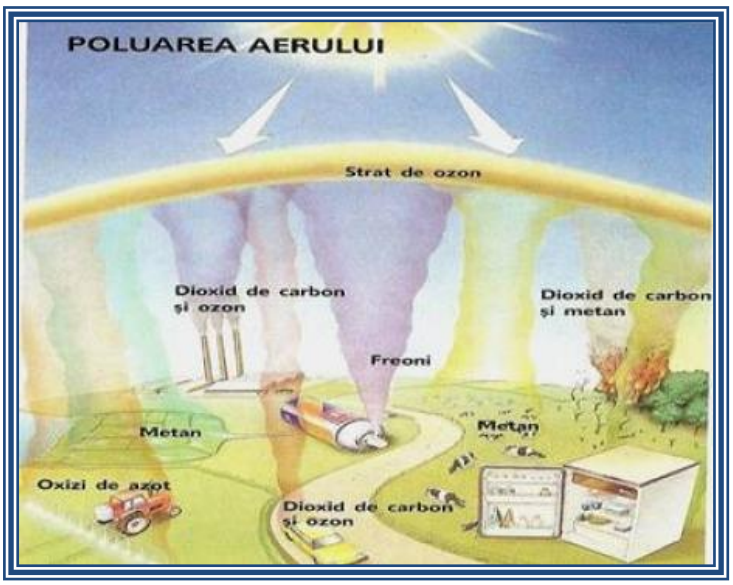

Poluarea a început cu cele dintâi colectivități omenești, acutizându-se în ultimii 100 de ani, datorită revoluției tehnico-științifice, grație căreia avioane, rachete brăzdează văzduhul, nave tot mai mari despică luciul mărilor, orașe tot mai impunătoare și luminoase înlocuiesc ecosistemele naturale. Toate acestea au ridicat nivelul de viață de pretutindeni, dar au avut și efecte secundare, ca de exemplu înrăutățirea mediului natural cunoscută și sub numele de poluare, au distrus specii de plante și animale chiar și omul confruntându-se cu diverse maladii cauzate de aceasta.

Din vasta problemă a poluării, trecem în revistă câteva probleme legate de poluarea aerului:

1) Efectul de seră – este o problemă de care se aude vorbindu-se foarte des și care este generată de acumularea în aerul atmosferic a dioxidului de carbon de origine antropică, adică a dioxidului de carbon rezultat din activitatea umană: arderea combustibililor fosili (cărbune, petrol, gaze), arderea lemnului, tăierea pădurilor etc.

Dioxidul de carbon în exces favorizează reținerea căldurii la suprafața pământului, împiedicând răspândirea ei în straturile atmosferei. S-a constatat că temperatura medie globală a aerului la suprafața pământului a crescut cu 0,3-0,6 grade, având ca rezultat următoarele :

a) Schimbarea climei; se estimează o creștere a temperaturii aerului planetei cu 0,5-2 C până în anul 2050.

b) Modificarea nivelului mării; probabil cu 5 până la 40 până în anul 2050.

c) Schimbări în atmosferă; de exemplu: ploaia acidă.

Poluarea atmosferică aduce cantități crescute de plumb, cupru, aluminiu, care sunt extrem de periculoase, cauzând la om diferite forme de cancer, afecțiuni ale creierului și chiar moartea.

Ca urmare a despăduririlor și incendierii pădurilor, cantitatea de dioxid de carbon din atmosferă s-a suplimentat cu circa 2 miliarde tone. Aproape jumătate din acest dioxid de carbon este absorbit de plantele terestre și fitoplanctonul oceanic, dovedindu-se în felul acesta importanța transformării Planetei Albastre într-o Planetă Verde de către om.

Dumitrean Rebeca și Bucea Georgiana Maria
clasa a VII-a A

Chimia ceaiului

Un lucru foarte interesant la ceai este că stimulează şi relaxează în acelaşi timp trupul şi mintea. Este un echilibru pe care nu multe elemente îl pot atinge. De aceea ceaiul era preferat de către călugării buddhişti, pentru că îi ajuta să îşi relaxeze corpul, dar în acelaşi timp să îşi menţină mintea alertă în timpul meditaţiei.

Fie că vă vine să credeţi sau nu, nici chimiştii nu cunosc toate moleculele chimice pe care le are Camellia sinesis, planta de ceai. În plus, compoziţia chimică se schimbă între ceaiul verde, negru şi oolong. Iar atunci când adaugi lapte sau lămâie, compoziţia iar se schimbă.

Ca să explicăm pe scurt compoziţia chimică a ceaiului, totul ţine de polifenoli, care elimină radicalii liberi, de chinonă care contribuie la aromă şi încă altele câteva care dau gust şi culoare ceaiului, precum uleiurile volatile.

În secolul XIX se credea că ceaiul se prepară prin fermentare. Acest lucru este greşit, pentru că are loc procesul de oxidare de fapt, ce participă la transformarea enzimelor. Rezultatul se vede în compuşii aromei ce se leagă, astfel nerisipindu-se în aer, iar moleculele mici se combină în molecule mari modificand astfel gustul şi culoarea ceaiului.

Deşi se pare că adăugarea zahărului sau îndulcitorilor artificiali nu schimbă compoziţia chimică a ceaiului, lămâia şi laptele fac acest lucru. Polifenolii din ceai leagă fierul cu calciul, prevenind astfel absorbţia mineralelor de către corp. În schimb, folosirea lămâii în ceai împiedică această combinaţie şi corpul poate primi mineralele din ceai.

Laptele se foloseşte în general alături de ceai negru, dar se studiază acum şi ce impact are amestecarea laptelui cu ceaiul verde şi oolong. Chimiştii au descoperit că o cantitate mică de lapte adăugată nu interacţionează cu 70% din polifenolii oxidaţi, de aceea laptele în ceaiul negru calmează stomacul. Dacă este adăugat prea mult, atunci se combină cu 30% dintre polifenolii neoxidaţi şi poate irita stomacul.

Suciu Georgiana Livia
clasa a VII-a A

Clorura de sodiu

Ea este indispensabilă vieţii oamenilor şi animalelor. Participând la formarea unor sucuri digestive, NaCl este introdusă zilnic în organism sub formă de sare de bucătarie. Soluţia de clorură de sodiu cu concentraţia de 0,9%, având aceeaşi concentraţie cu plasma sangvină, se foloseşte în medicină ca ser fiziologic. Acţiunea antiseptică a clorurii de sodiu şi-a găsit aplicaţie la conservarea alimentelor şi pieilor.

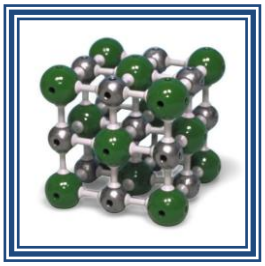

În industrie, clorura de sodiu este considerată cea mai importantă materie primă anorganică. Constituie substanţa de bază a unei ramuri industriale, care o prelucrează pentru obţinerea sodiului, clorului, acidului clorhidric, hidroxidului de sodiu, carbonatului de sodiu etc. În acelaşii timp NaCl este utilizată şi în industria lacurilor, vopselelor, hârtiei, maselor plastice, textile şi altele. Ţara noastră, dispunând de mari zăcăminte de sare la Slănic Prahova, Ocnele Mari, Ocna Dejului, Ocna Mureşului, Praid, etc. a creat o puternică industrie clorosodică. Cele mai importante uzine clorosodice se găsesc la Govora, Borzeşti, Turda şi Ocna Mureşului.

În industria metalurgică este folosită ca reductor, iar în electronică se foloseşte la fabricarea lămpilor cu vapori de sodiu. De asemenea, NaCl este utilizată şi în industria chimică organică şi în industria farmaceutică.

Klett Ruthild, clasa a VIII-a A

E-urile şi sănătatea

Dintotdeauna, omul a urmărit să conserve hrana fară a-i diminua calităţile. Mijloacele naturale de conservare sunt: afumare, deshidratare, sărare sau zaharisire. Secolul XX – se caracterizează prin diversificarea şi îmbunătăţirea metodelor de conservare a alimentelor, acestea cuprinzând sterilizarea, congelarea, vidarea etc. În scopul ameliorării calităţii produselor alimentare sau pentru facilitarea aplicării unor tehnologii moderne de prelucrare se utilizează nişte substanţe care în limbajul de zi cu zi se numesc **E-uri**.

***Efectele e-urilor:**

- **Produc cancer:** E131, E142, E211, E213, E214, E215, E216, E217, E218, E239.
- **Afectează vasele de sânge:** E250, E251, E252.
- **Produc boli de piele:** E230, E231, E232, E233.
- **Atacă sistemul nervos:** E311, E312.
- **Produc tulburari digestive:** E338, E339, E340, E341, E450, E461, E407, E363, E465, E466.
- **Distrug vitamina:** E12, E200.

***Lista produselor care trebuiesc înlaturate din alimentația de zi cu zi:**

1. **Margarina** (E100, E160, E160, E202, E476)
2. **Mezelurile**
3. **Băuturi** (E110, E123, E330, E102, E110)
4. **Cartofii prajiti**
5. **Brânza topită** (E250, E450, E407, E301, E621, E450, E339, E407, E412, E33o)
6. **Chips-urile** (E621, E627, E631, E262, E330, E270, E471, E 621, E627, E631, E330, E270, E296, E471, E627, E631, E270, E296, E160, E471, E621, E631, E627, E330, E160, E322, E100, E 621, E627, E631, E160, E471)
7. **Guma de mestecat** (E171, E320, E330, E420, E421, E422, E950, E951, E967, E320, E330, E950 si E951)

***E-uri benefice organismelor**

Sunt şi E-uri benefice, folosite de mult în alimentaţie. Aşa este vitamina E **(E306** -tocoferol), un antioxidant natural care ajută la regenerarea celulelor; **E407** (caragenan -emulsifiant natural; **E322** (lecitina - un puternic antioxidant natural); **E421** (manitolul de cofetărie); **E300** (vitamina B2 - riboflavina); **E440** (vitamina C naturală, denumităşi acid ascorbic natural); **E140** (clorofila, un colorant natural folosit în patiserie, cofetarie, la fabricarea unor lichioruri şi a unor paste de dinţi şi produse cosmetice).

Irimie Claudia,
clasa a VIII-aB

Vulcanii noroioşi

Prin aspectul şi activitatea lor, vulcanii noroioşi din Subcarpaţii Buzăului reprezintă un fenomen unic pe teritoriul României, a cărui valoare a fost recunoscută prin declararea sa ca monument al naturii încă din anul 1995.

Vulcanii noroioşi se dezvoltă în Depresiunea Berca (jud. Buzău), pe partea stângă a râului Buzău, la o altitudine de 300 m, fiind grupaţi în patru areale: La Fierbători, Pâclele Mari, Pâclele Mici şi Beciu.

Vulcanii noroioşi se deosebesc fundamental de vulcanii propriu-zişi, atât prin geneză, cât şi prin produsele de tezaur şi formele rezultate. Prezenţa vulcanilor în acest spaţiu se leagă de cea mai veche regiune de exploatare a zăcămintelor petrolifere din ţara noastră. Existenţa lor este condiţionată de prezenţa unor factori locali, precum: emanaţiile de gaze naturale pe liniile de falii ale anticlinalului Berca-Arbănaşi; apa, care pregăteşte materialul pentru erupţia vulcanică (noroi, fragmente de roci); substratul litologic (gresii, cuarţite, ghipsuri, calcare fosilifere, argile). Din cauza presiunii gazelor, vulcanii emit material, sub formă de noroi cu urme de petrol şi, uneori blocuri de gresii, calcare, roci detritice şi ghips.

După morfologie, vulcanii de la Berca se diferenţiază în: vulcanii noroioşi propriu-zişi şi aşa – numitele fierbători de noroi. Vulcanii noroioşi apar în relief sub forma unor conuri de dimensiuni reduse (sub 3 m înalţime), ascuţite sau turtite, prezentând în vârf o deschizătură sub forma unui crater.

”Fierbătorile” sunt escavaţii cvasicirculare, cu dimensiuni variabile (uneori chiar de 4-6 m diametru), care degajă noroi fluid sau apă noroioasă, cu urme de petrol. Gazele agită materialul fluid din crater, dând impresia că acesta fierbe. Local, fierbătorile mai poartă numele de “bolboroşi”.

Gazele îşi fac simţită prezenţa prin răbufnirile de noroi, prin agitaţia pe care o produc în fierbătorile de noroi, iar când sunt aprinse, ard fără fum; apele care apar în vulcanii noroioşi sunt ape de zăcământ (fosile) şi nu se constată aportul apelor de infiltraţie de la suprafaţă în manifestările vulcanice; ca dovadă, şi în perioadele de seceta prelungită, vulcanii rămân activi. Când se usucă noroiul vulcanilor, crapă în plăci poligoanele, de tipul takârelor din deşserturile asiatice.

Atunci când coşul vulcanic este obturat sau presiunea gazelor se micşorează şi nu poate împinge la suprafaţă noroiul, vulcanii se sting, devin fosili, iar conurile lor suportă acţiunea modelării subaeriene: apele meteorice, care pornesc radiar din vârful lor, formează numeroase ogaşe meandrate; ajunse la baza conurilor, ele se transformă în şanţuri adânci, iar apoi brăzdează meandrat suprafaţa platoului, transformându-se, la periferia acestuia, în organisme torenţiale. În acest context, arealul vulcanilor noroioşi de la Berca poate fi considerat un adevărat laborator natural de geomorfologie.

Deşi foarte puţin prielnic sub aspectul vieţii, peisajul vulcanilor noroioşi adăposteşte, la periferia sa, asociaţii vegetale halofile – săricica sau ghirinul, brânca, rugina, păiuşul de sărătură etc. Prezenţa acestora este explicată de conţinutul ridicat în săruri al materialului expulzat, care formează în jurul conurilor areale considerabile de soluri sărăturate.

Privinte în ansamblu, platourile noroioase care înconjoară vulcanii de la Pâclele Mari, Pâcle Mici, Fierbători şi Beciu oferă imaginea unică, dar deopotrivă dezolantă, a unui peisaj selenar, tulburat doar de fonia dezordonată a erupţiilor şi al bolboroselilor noroioase.

Mărginean Finias, clasa a VI-a A

Dezvoltarea creativității la elevi prin realizarea unor obiecte în cadrul orelor de educație tehnologică

Toți elevii se caracterizează prin gustul pentru frumos. Spiritul estetic le dezvoltă capacitatea de a crea lucruri, dintre acestea cele mai definitorii sunt:

- creativitatea=capacitatea de a crea, de a produce valori;
- imaginația=capacitatea omenească de a crea noi reprezentări sau idei pe baza percepțiilor, reprezentărilor sau a unor idei acumulate anterior;

În fiecare clasă sunt elevi cu creativitate și imaginație foarte bogată.

Pentru întreaga clasă ora de educație tehnologică reprezintă o oră în care ne putem manifesta liber, deschiși la lucruri noi pe care le putem crea sau dezvolta împreuna cu d-na profesoară.

Metode distractive și interesante sunt:

- quilling=arta răsucirii hârtiei;
- origami=arta plierii hârtiei;

Cu ajutorul acestora am creat forme de hârtie care de care mai interesante și pe care le-am lipit apoi pe felicitări. Am creat diferite forme: flori, figuri geometrice, fluturi.

În preajma sărbătorilor de iarnă ne-am creat propriile decorațiuni de Crăciun cu ajutorul hârtiei creponate, aței, baloanelor și puțin aracet.

O altă creație interesantă au fost hainele din materiale reciclabile, care necesită multă îndemânare.

Cele mai haioase au fost căsuțele din materiale reciclabile.

O alta temă a fost crearea de porturi populare, cel mai greu dar și cel mai complex a fost croitul și coaserea opincilor (încălțări ce fac parte din portul popular).

Pentru Paște noi am pregătit ouă pictate, la care ne-am lăsat imaginația să ne ghideze și rezultatul a fost nemaipomenit.

Fiecare artă are farmecul ei și puterea de a te purta într-o lume minunată, cea a creativității, a dezvoltării imaginației pentru a crea lucruri noi, interesante.

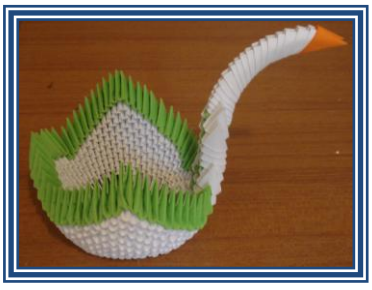

Coman Olivia Maria
clasa a VI-a D

LUCRÂND CU COPIII

Dacă un copil trăieşte în mijlocul criticilor,
învaţă şi el să condamne.
Dacă trăieşte într-o lume ostilă,
învată să se războiască.
Dacă trăieşte înconjurat de fricoşi,
Învaţă şi el să se teamă.
Dacă trăieşte în veşnică milă,
învaţă să se autocompătimească.
Dacă trăieşte între cei ce l-au râs,
învaţă să fie timid.
Dacă un copil trăieşte între geloşi,
învaţă ce înseamnă invidia.
Dacă un copil trăieşte cu veşnice
învinovăţiri,
învaţă să se simtă vinovat.
Dacă un copil trăieşte în
încurajare,
învaţă să aibă încredere.
Dacă un copil tăieşte între cei
înţelegători,
învaţă şi el să fie răbdător.
Copilul care este lăudat,
învaţă, la rându-i, să aprecize.
Dacă un copil trăieşte înconjurat
de iubire,
învaţă să iubească şi el.
Dacă cei din preajmă îi acordă recunoaşterea,
copilul învaţă că este bine să ai un scop.
Dacă un copil trăieşte înconjurat de pritenie,
învaţă că este plăcut să trăieşti în această lume.
Dacă sufletul tău este senin,
Copilul tău va câştiga pacea minţii.

Ce anume învaţă copilul tău?
(Dorothy Law Nolte)

Copiii mici sunt impresionabili. Felul în care sunt trataţi determină modul în care ei se vor comporta. Persoana în grija căreia este plasat copilul are o mare influenţă asupra acestuia şi poate ajuta mult la modelarea viitorului copil. Când lucrăm cu copiii, în calitate de educatoare, avem o responsabilitate deosebită şi foarte importantă.

Obiectivele principale vizate în învăţământul preşcolar sunt: socializarea copiilor şi pregătirea pentru şcoală.

Preşcolarul învaţă tot timpul, în toate locurile posibile, sub toate formele, prin structuri şi mecanisme atât preexistente, cât şi progresiv format/educate prin învăţare experenţială şi dirijare planificată(asistata). Învaţă şi experimentează lumea dominant motric, social, ligvistic şi ludic, fiecare fiind o entitate unică la nivel de personalitate şi conduită.

Realizat de educatoarele de la GPN

RELIGIA ASTĂZI

Religia, materie obișnuită???

Aceasta întrebare mi-a apărut în minte în urma primei ore de religie pe care am predat-o!!!

Aveam în față două căi:

- De a preda religia ca pe o altă materie, doar o transmitere și o acumulare de informații
- De a pune în sufletul elevului aceea sămânță care să rodească pentru a-l transforma într-un bun creștin.

Chiar dacă este organizată într-o programă și trebuie respectate anumite norme și reguli, religia este materia care depășește sfera educațional-științifică, prin faptul că anumite lucruri nu pot fi demonstrate științific, dar și prin faptul că religia nu este doar o materie, o transmitere de informații, ea este știința științelor.

Religia nu doar oferă informații, ea mântuiește!!! De aceea în procesul de predare trebuie alese metodele optime pentru ca rezultatul să fie cel dorit. Orice strategie didactică este rezultatul interacţiunii mai multor procedee, este o succesiune de operaţii, urmărind multiple obiective didactice, motiv pentru care alegerea unei strategii se face în funcţie de anumite criterii precum: conţinutul informaţional, particularităţile de vârstă şi individuale, situaţia concretă etc.

Strategia didactică nu este însă doar o simplă tehnică de lucru, ci este o manifestare şi expresie a personalităţii cadrului didactic, oglindind tehnica de lucru şi concepţia celui care o utilizează.

CONCLUZII

- În cadrul orelor de religie trebuie transmis faptul că nu doar însușirea de informații este necesară, ci și împroprierea lor în viața de zi cu zi, pentru a putea deveni un creștin autentic.
- Trebuie să se urmărească latura creativă a fiecărui elev în parte și să fie exploatată la maximum în direcția dorită.
- Mai mult decât atât religia trebuie să fie cursul care vine să completeze toate neclaritățile elevilor, deoarece este materia CU și DESPRE Dumnezeu!

Prof. Ursu Dorin

Stihiile toamnei

Peste codrul de aramă, o ploaie deasă cu stropi mari şi grei se năpusteşte din cerul întunecat, preţ de câteva minute. Frigul ce o însoţeşte împresoară copacii şi-i strânge în braţe, cu putere. Frunzele sunt asemenea unor umbre care plutesc în mijlocul unei mări agitate. Copacii bătrâni ce stau de strajă în întuneric sunt obişnuiţi cu astfel de porniri ale imprevizibilei naturi, însă cei mai tineri sunt impresionaţi şi, totodată, înfricoşaţi de vuietul nopţii de toamnă.

Vântul se retrage pentru o clipă luând cu el frigul pătrunzător. Niciun sunet nu zdruncină întunericul nopţii. Obosită, pădurea se odihneşte în tăcerea deplină. Luna zace deasupra ei ca o lampă de veghe.

Norii cenuşii şi încruntaţi îşi fac apariţia ca un cuibar rotind de ape în înaltul cerului, care până acum era stăpânit de liniştea nopţii. În miezul nopţii, vântul reapare şi smulge cu ură puţinele frunze din copaci, ce sunt împrăştiate ca nişte haine zdrenţuroase.

Însă, spre zori, încep să strălucească harnici unde de lumină. Mai târziu, pe cer se iveşte soarele timid, lipsit de putere şi culoare. După ce-şi face turul zilei, obosit, se îndreaptă spre vest unde, nu după mult timp, se prăbuşeşte adormind după măreţele păduri.

Acum, prin văzduh, regina Toamnă pluteşte într-o caleaşcă de frunze moarte.

Suciu Georgiana Livia
clasa a VII-a A

Das Rübenziehen

Väterchen hat Rüben gesät. Er will eine Rübe herausziehen; er packt sie beim Schopf, er zieht und zieht und kann sie nicht herausziehen. Väterchen ruft Mütterchen; Mütterchen zieht Väterchen, Väterchen zieht die Rübe, sie ziehen und ziehen und können sie nicht herausziehen.

Kommt das Enkelchen: Enkelchen zieht Mütterchen, Mütterchen zieht Väterchen, Väterchen zieht die Rübe, sie ziehen und ziehen, können sie nicht herausziehen.

Kommt das Hündchen: Hündchen zieht Enkelchen, Enkelchen zieht Mütterchen, Mütterchen zieht Väterchen, Väterchen zieht die Rübe, sie ziehen und ziehen, können sie nicht herausziehen.

Kommt das Hühnchen: Hühnchen zieht das Hündchen, Hündchen zieht Enkelchen, Enkelchen zieht Mütterchen, Mütterchen zieht Väterchen, Väterchen zieht die Rübe, sie ziehen und ziehen, können sie nicht herausziehen.

Kommt das Hähnchen: Hähnchen zieht Hühnchen, Hühnchen zieht das Hündchen, Hündchen zieht Enkelchen, Enkelchen zieht Mütterchen, Mütterchen zieht Väterchen, Väterchen zieht die Rübe, sie ziehen und ziehen, --- schwupps, ist die Rübe heraus, und das Märchen ist aus!

Luca Onofrei
clasa a II-a D

Miauschis Abenteuer

Es war einmal eine Katze namens Miauschi. Eines Tages wollte sich die Katze die Welt ansehen. Eines Tages langte die Katze zu einem Alten. Dort gab es viel zu sehen. Er hatte auch einen Hund, der an der Kette war. Er hatte auch einen großen Garten. Darin wuchsen Tomaten, Erdbeeren, Salat, Himbeeren, und so weiter. Auf einmal bemerkte sie eine zweite Katze, die weiße Pfoten hatte und sonst ganz grau war. Miauschi fragte, wie sie hieße. „Ich heiße Pfötchen!“ sagte die Katze. „Ich heiße Miauschi.“ erwiderte Miauschi. Auf einmal fing es noch an zu regnen. Die zwei Katzen liefen zu einem Baum, um sich da vor dem Regen zu schützen. Pfötchen kannte die Gegend. Miauschi fragte Pfötchen, ob der Alte Kühe hätte. „Nein“, sagte Pfötchen, „aber auf einem Bauernhof, der nicht so weit entfernt ist!“ „Den kenne ich auch!“ sagte Miauschi, „da habe ich früher gewohnt.“ „Komm, wir gehen hin.“ sagte Pfötchen. „Gut!“ sagte Miauschi, und sie liefen hin. Dort gingen sie zuerst zu den Kühen. Da hörten sie dauernd: „Muuuh.“ Es stand auch ein Mann da, der ihnen Milch gab. „So“, dachte Miauschi, „jetzt habe ich mir die Welt genug angesehen.“ „Komm, wir spielen fangen!“ meinte Miauschi. „Gute Idee“ erwiderte Pfötchen, und sie gingen raus. Sie wussten nicht, wer den andern fangen sollte, also machten sie eine Wette, wer zuerst eine Maus finge. Sie untersuchten den Hof, was sehr schwer war. Sie guckten hinter Holzschachteln und mehreres. Dann guckten sie ins Haus, das viele Zimmer hatte. Auf einmal hatte Miauschi nach langer Suche ein kleines Loch in der Wand gefunden. Miauschi schrie laut: „Ich habe ein Mäuseloch gefunden!!!“ Pfötchen kam so schnell wie nur möglich gelaufen. Die zwei Katzen wussten, wie man Mäuse fängt. Sie hatten den gleichen Einfall, so dass man denken könnte, sie guckten in die Gedanken von der andern Katze. Sie wussten genau, dass Mäusefallen gut helfen würden. Sie wussten, wie man eine Mäusefalle baut und machten das auch. Pfötchen benutzte die Mausefalle zuerst nicht. Miauschi tat sich auf die linke Seite von dem Mäuseloch und Pfötchen auf die rechte Seite, wo auch eine Steckdose war, die eigentlich gezeichnet war und die man klappen konnte. Pfötchen wusste nicht, dass die Steckdose gezeichnet und klappbar war.

Miauschi tat die Mäusefalle vor das Loch. Auf einmal nahm die Maus blitzschnell den Käse von der Mäusefalle runter und schleppte die Mäusefalle durch die klappbare Steckdose. „Au!“ schrie Pfötchen. Denn die Mäusefalle hatte ihr den Schwanz eingeklemmt. Aber da war Pfötchen schneller als die Maus und fing sie. „Ich habe sie, ich habe sie!“ sagte Pfötchen laut. Als Pfötchen sich zur Maus umgedreht hatte, war die Maus von ihrem Schwanz weggeflogen. Nun fing Pfötchen Miauschi.

Eines Tages sahen die zwei Katzen einen braven Hund, der ihnen das Feld zeigte und dass er ein Schäferhund war. „Morgen früh gehe ich mit den Schafen und dem Schäfer auf die Wiese!“ sagte der Hund. „Dürfen wir auch mit?“ fragten die Katzen. „Ja, wenn ihr wollt.“ sagte der Hund. „Ja, wir wollen!!!“ sagten die Katzen im Chor. Am nächsten Morgen gingen sie los. Die Schafe vorne, dann der Schäfer und dann der Schäferhund und hinterdrein die zwei Katzen. Auf einmal bemerkten nun die zwei Katzen einen Wolf. „Achtung, ein Wolf!!!“ schrien die Katzen. „Wau, wau!!!“ bellte der Hund. Als sie von der Weide gekommen waren, sagte der Hund: „Ab jetzt seid ihr Schäferkatzen, weil ihr den Wolf gefunden habt, und ich ihn verscheucht habe!“

von Martin Wünsch
clasa a III-a D

Tradiții secția germană

Copiii sunt cele mai sensibile ființe, dornice să învețe, să înțeleagă, să simtă. Vârsta lor nu constituie un impediment în abordarea tradițiilor, ci, dimpotrivă, un avantaj căci vom lucra cu niște minți și suflete nepoluate încă de alți factori. Cu multă pricepere, dar mai ales cu pasiune putem inocula copiilor dragostea și respectul pentru tradiții, obiceiuri, dar mai ales pentru Dumnezeu.

Prin activitățile desfășurate în cadrul proiectului „Tradiții" elevii și cadrele secției germane doresc sensibilizarea lor și a comunității, deopotrivă, față de frumusețea tradiţiilor săseşti, pe care nu avem dreptul să le lăsăm să piară, ca şi pe cele româneşti, deoarece aparţin patrimoniului imaterial al ţării noastre şi al Europei.

Osterbasar aprilie 2013
Piata de Paste

Vizita la fabrica de lenjerie aprilie 2013

Weihnachten decembrie 2013
Craciun

Vizita la brutarie aprilie 2013

Vizita la fabrica de hartie aprilie 2013

Erntedankfest octombrie 2013

Laternenfest noiembrie 2012

Erntedankfest octombrie 2013

Prof. Petra Elena Sorina

Olimpiada Națională a Sportului Școlar la nivelul Școlii Gimnaziale Petrești

Competițiile sportive pentru anul școlar 2012/2013 sunt organizate sub coordonarea MEN, ISJ ALBA, CJ ALBA și responsabilii zonali.

Scopul desfășurării acestor competiții sunt:

- selecția, pregătirea și participarea elevilor la competiții oficiale;
- promovarea elementelor de valoare în sportul de performanță;

Colectivul catedrei de ed. fizică și sport la nivelul școlii a elaborat un calendar competițional pentru anul în curs (faza pe școală) având loc competiții de: fotbal, handbal, baschet și atletism, adaptate la condițiile material ale școlii. Cele mai performante clase pentru faza pe școală au fost VI B, VII A, VIII A și VIII B.

La faza zonală (mediul urban – zona Sebeș) echipele reprezentative ale școlii au participat la toate competițiile conform calendarului sportive obținând următoarele rezultate:

- Locul I – handbal băieți
- Locul II – baschet băieți
- Locul II – baschet fete
- Locul II – tetratlon băieți
- Locul III – tetratlon fete

Pentru faza județeană s-au calificat echipele de handbal băieți (locul II) și tetratlon băieți (locul IV).

Cei mai talentați sportivi ai școlii care au făcut parte din echipele reprezentative ale școlii sunt: Achimescu Octavian, Fulea Cătălin, Guță Petru, Purda Răzvan, Miclea Anton Sergiu, Pocan Sergiu, Vulc Aurel, Mureșan Raul, Buta Bogdan, Bâja Reinard, Muntean Florin, Talpaș David, Țîmpea Andreas.

Pentru rezultatele obținute elevii au primit diplome și premii în obiecte.

Elevii școlii s-au pregătit și au participat la alte competiții/concursuri sportive:

- Orientare turistică – faza județeană
  - Achimescu Octavian, Țîmpea Andreas – locul III
- Grand Prix – cros Alba
  - Vulcu Aurel – locul III
  - Talpaș David – locul V
  - Tibu Andrei – locul IV
- Micul magician 2013 Sebeș
  - Locul I – fotbal cls. V-VII: Popa Cristian, Lungaru Ionel, Talpaș Daniel, Vulcu Aurel, Aloman Cornel, Urian Eugen, Buta Bogdan, Mureșan Raul.

Pentru faza județeană atletism cl. I-IV, viteză 600 m, s-au calificat elevii: Mardache Alexandru, Chișudean Antonia, Petrescu Sebastian, Mihalache Denisa.

În perioada 21.05-07.06.2013, sportivii școlii vor participa la competițiile sportive organizate la Alba Iulia în cadrul programului ”Săptămâna olimpică”: tetratlon olimpic, fotbal cl. V-VI.

De asemenea în ziua de 28.05.2013 echipa de fete și băieți a școlii va participa la faza județeană a concursului ”Cu viața mea apăr viața”, Cristea Ioana, Fulea Nicoleta, Purda Răzvan, Tîmpea Andreas și Achimescu Octavian.

Competițiile sportive vor continua. La 1 iunie vor fi organizate concursuri de biciclete, jocuri sportive, întreceri de atletism.

Cu ocazia ”Zilelor școlii” va avea loc inaugurarea noului teren de sport din incinta școlii și vor fi organizate competiții de fotbal cl. I-IV, V-VIII la baza sportivă a școlii cu participarea echipelor din zona Sebeș.

Prof. Bîtiu Vasile, prof. Cristea Marian-Daniel, prof. Cărpinișan Darius

My town

I

My name is Sorina Negrea, I am 13 years old, I live in Petresti, a village near the town Sebes. I have always liked reading, writing stories, putting my thoughts down in my precious diary. Nature, the surroundings inspire me. I like having long walks and admiring the view.

If somebody asks me to write about my town, I have so many things to say….I could write pages and pages of diary…hours on end. It has a sense of history, it is old and modern at the same time. I can think about its past and its present. I wish I had lived in Sebes in those old times, to have long walks at dawn and dusk, to visit the town in a very nice coach, to meet interesting people in town and have long talks…when I read about its past, a lot of images go through my head, I see people walking, coaches passing by, historians and librarians gossiping in the park about this and that…But let me tell you how the town was in the past and present you its timeless meaning.

Sebes was long time ago, only a simple town inhabited by simple people and craftsmen. People were not rich and the town was not developped. Roads were not gravelled and the houses were only with two, three rooms. There were no cars, there was only a car.

After many years, have a look at Sebes now. Changed, developped and more modern than ever before. People are different, there are big cars all over the place and the roads are paved. All the same, the town has yet many places that have resisted so far.

The Tower of the Student, The Big Church and The Museum, The House of Zapolya are just some of the old places in our town. The most interesting are some amazing legends about these special places. “The Fountain of the raven” is very old. It has also, four impressive legends, I want to tell you:

Long time ago, a king went at the fountain, to drink water. He put his ring on the edge of the wall near the fountain. Because it was shining, a raven saw it, flew, and took it in his beak and went away with it. He dropped it in the water. The ring was never found then. After a long time, a hunter found it. He took it, he went quickly at the king. He was rewarded. Look what a beautiful legend our town has. It is not the only legend. There are many others. Just like “The fountain of the raven” The town’s park was not different. At the beginning it was a pool. Then it widened more and became a swamp. After it was widened, people started to cross it by boat. Today the park is more beautiful and more changed.

The town Sebes is very impressive. The streets are paved with stone, bounded by clear pounds, the big trees and green areas give it a unique charm. The most impressive are the legends. I am surprised every time when I read one. From my point of view, I think many of us don’t know, but our town has many legends and impressive stories.

I’m proud of my town and I am happy as there are beautiful, special places which can be visited, they remind us about the beautiful moments of your lives. If you walk through it at dusk, you have the feeling that it whispers something, about its history, about its past, its story. The lake never lose its eternal meaning.

Negrea Sorina
clasa a VI-a A

II

My name is Ana Elena Bejenaru. I come from Sebesel, a small village in the county Alba. I have many favourite places in our country, I have travelled a lot. Among all these, a special place in my soul has the city of Alba Iulia. In the centre of Romania, in the middle of the Carpathian mountains, is Alba Iulia. It really lies in the heart of the country. It is crossed by Mures river. Alba Iulia is a wonderful city of Transilvania, it has the richest history. Alba is an important, beautiful and admired city.

When you say "Alba", you say a lot of things at the same time: history, beauty, happiness, in a word, legend. This city stands for a legend. Above all, it is, indeed, an extraordinary monument of our past and present, of our ancestors and warriors. Horea,Closca and Crisan were important persons in the history of Alba Iulia. They fought and died on the wheel. Closca died the first. He received twenty blows. Horea died after nine blows. Crisan was hanged in prison. Horea,Closca and Crisan went to serve their city emperor. They passed by the town Brad, some troops joined them there. The Obelisck of Horea,Closca and Crisan is located in front of the third gate, with a height of twenty metres. It was created in the memory of Horea,Closca and Crisan.

Alba has three gates. The third gate is beautifully decorated with flags, swords, battle scenes, trophies and there most visitors enter the fortress. Alba Fortress is a star-shaped fortress with thick, solid walls and seven bastions. The walls of the fortress were made of brick, stone and they stand for the Roman ruins. The fortress is the symbol of the city.

Beside this outstanding monument, Alba has many cathedrals such as: The Reunification Cathedral, Alba Iulia Cathedral and Archidocese Cathedral. They are famous. Alba has only one university: the **1st** December University **,** and several schools: Liviu Rebreanu Scool, Vasile Goldis School, Avram Iancu School, Mihai Eminescu School, and many more. The Library Batthynaeum has many old books . It was named after Ignatius Batthyani, bishop of Transylvania. At the origins, it was a church.

Beside all these, if you need a calm, relaxing day, you have many options: you can have a walk around the fortress, you can visit the large park, the museum, the great boulevard. You really feel the rhythm of life here. I have the feeling that you live in the past and in the present at the same time. Many tourists come here to take a look at the great city, you can climb up the hill, at the fortress and admire the view of the region.

Alba Iulia city has many monuments, it means history and it connects past with present. Alba tells its story, a great, wonderful and lovely story. If the city weren't visited, I think it would be suffering of grief and loneliness. Anyone who has visited our city was fascinated .We must love the city because it is a monument of the past. Alba Iulia is a wonderful city.

Bejenaru Ana Elena
clasa a VI-a A

III

My town is my heart. I can say that it is the brother I never had. It`s so important for me...This brother has a lot of qualities but also flaws. Here, in my town, there is love and purity. Here good or bad people are living, and everybody is a part of it, of me. Along time I realized that whatever I would do, one day, I would come back here, at my brother.

It means so much for me, for my personality. My town, my brother makes me so confident, so strong. He has always inspired me in everything I tried to do. I put my trust, my everything in him, and I think it is the man who can protect me in every step I do, he is my bright shadow. My favorite moment is when the night comes and the moon is next to me, when darkness covers all human breath. The night falls all around the world, but here, in my town there is something different, like a shining glimpse of God, a divine sign. It has a glorious past, and in its soul, many beautiful memories. On the skyline there is the white moon and dozens of stars. These stars are making me more than happy. They are listening to me when nobody does. They are the voice inside me, the voice of my soul. They collaborate with me, or even, with my spirit.

This brother is my childhood, it is the present, the past and, I don`t know for how long, the future. In the heart of the city there is a large park. Here the air is like the expensive perfume of the most delicate flowers in the world. There is also a small lake reflecting many shooting stars. The moon, the stars are my thousand friends, my real, true friends.

Here I took my first step, here I said my first word, and here I learned to be human. For every resident his town is a part of him. I love my unique brother`s soul. My only desire is to never leave you, my brother...I want to stay forever with you, but I wish something probably impossible because I will grow up, I will not remain the same innocent and little girl. I am happy with just breathing this magnificent air...

Still I remember when my dad said that we came here alone, ready for a new life, just us and the new town. Here are true diamonds, our past, all we do, all the beautiful memories. My town is very small, but so rich in faith. Here we can hope about a better life, full of happiness. Now, I know one thing: in my town, everything is possible!

Balea Bianca-Ioana
clasa a VII-a A

IV

I live in a beautiful town called Petresti. This is the place where I was born and where I grew up. Here are all my memories. I could never forget it. I walked its streets for a hundred times or maybe more. Here again, I learned to walk, to say the first words in my life, to know what is good or worse. And so, how could I ever forget it.

Petresti really is a village but sooner or later it will became a town so I can call it my town. It has a lot of houses where people live, a school and a kindergarten where children can learn good things which can help them get a good job in the future. Until now Petresti, my house, my family, friends, neighbors, they have all been my home. I would never change Petresti for another home, even if I had the chance because wherever I would go and no matter how far, my home will still be here on the side of my loved ones whom I care about.

It has two parks, one is large and the other one is not so large. In fact the small one is not used right now how it was before. But the larger one is beautiful, it is clean and it has a lot of places where you could eat and also benches where you could sit when you eat.

Very special in my town is the paper mill where a lot of people from Petresti or near Petresti, even Sebes, work very hard in order to earn money. Near my house there is another factory where they cut wood and make doors for those who want to buy them. And also close to my house there is the culture house.

In Petresti there are a lot of shops where you can find anything that your heart desires. Where I usually go there are ten shops and we can also find two big restaurants where the food is very good. Petresti is a beautiful town. It is also peaceful and it receives every man or woman. Every morning the sun smiles and shines over my town with an undescribable joy. The sunrays of the sun shine on every face and just like that, the day will be easier, calmer and exactly how one wishes it to be. I love my town and I would not change it for anything in this world because it is the most beautiful town I have ever seen.

I'll never forget you, Petresti, your streets and all the places I discovered during the time I spent here.

Dumitrean Rebeca
clasa a VII-a A

Activităţi desfăşurate în cadrul bibliotecii 2012-2013

Mi-am propus să desfășor diverse activități prin care să fac cunoscut rolul bibliotecii școlare, pentru a atrage cât mai multi elevi, și pentru a le promova și stimula aptitudinile literare și plastice, și de ce nu, și petrecerea timpului liber într-o atmosferă plăcută și liniștită, în sala de lectură. Împreună cu elevii, ne-am implicat în diferite activități și concursuri:

- "Nu uita că ești român", simpozion județean - **Burza Alexandra (**cls. aVII-a A), premiul I
- concursul județean "Nașterea Domnului în imne și imagini"-**Floca Cristina** (cl. a VII-a A), premiul I, **Cutean Maria Laura** (cl. a VII-a A), premiul III
- "Crăciunul, o sărbătoare creștină!" - în sala de lectură, o parte din elevii din clasele a VI-a și a VII-a B au interpretat sceneta: "Mersul cu capra"
- recital de poezii cu ocazia omagierii marelui poet Mihai Eminescu – cl. a VII-a A,
- o colaborare activă cu catedra de limba română
- Carnavalul primăverii
- Concurs local: "Mediul înconjurător, prietenul de care avem nevoie" - împreună cu elevii am realizat o machetă din materiale reciclabile - premiul I: **Bejenaru Ana, Buta Iulia Violeta, Irimie Iunia, Durcău Valentin, Mărginean Fineas Lucian** (cl. a VI-a A)
- concurs judetean: "Artă și culoare în zi de sărbătoare", expoziție Alba Mall: premiul III
- Festival Național de Traditii si Obiceiuri "La portile Apusenilor" , sectiunea icoane pe sticla:**Suciu Georgiana** (premiul III), **Floca Cristina** (mentiune), **Cutean Laura**(mentiune).

Realizat de bibliotecar Gabriela Honceru

SĂ NE AMUZĂM!

- Profesorul: Ce s-a întâmplat în anul 1921?
- Elevul: S-a născut Mihai I.
- Profesorul: Ce s-a întâmplat în anul 1930?
- Elevul: Mihai I avea 9 ani.

- Profesoara le spune elevilor:
- Dați-mi un exemplu de coincidență.
- Mama mea și tatăl meu s-au căsătorit în aceeași zi, răspunde un elev.

- Învățătoarea îi zice unui elev: Să presupunem ca eu îți dau doi câini, iar mai târziu îți mai dau încă doi. Câți câini vei avea în total?
- 5, răspunde elevul.
- Cum așa? întreabă învățătoarea.
- Am deja un câine acasă, răspunde elevul.

- Profesorul către elev:Mi-ai promis că-ți vei face tema, nu?
- Da, domnule profesor, răspunde elevul.
- Iar eu ți-am promis că dacă nu-ți vei face tema, te voi pedepsi, nu?
- Da, domnule profesor, de aceea consider că ar fi corect ca și dumneavoastră să vă încălcați promisiunea.

- Profesoara îl întreabă pe noul elev: Cu ce se ocupă tatăl tău?
- Cu ce-i zice mama, răspunde elevul.

- Profesorul către elev: Care-i mai aproape de noi? Soarele sau Africa?
- Soarele, răspunde elevul.
- De unde ai tras concluzia asta? întreabă profesorul.
- Păi, Soarele îl vedem tot timpul, dar Africa n-o vedem niciodată, răspunde elevul.

- Profesorul: Dați-mi un exemplu de vietate care poate trăi atât în apă, cât și pe uscat.
- Elevul: Broasca.
- Profesorul: Alt exemplu.
- Elevul: Altă broască.

- Profesorul: Andrei! Știu că ortografia ta lasă de dorit. Tocmai de aceea te-am pus să scrii aceeași propoziție de 10 ori. De ce ai scris-o numai de 4 ori?
- Andrei: Domnule, nici la matematică nu sunt bun.

Coman Olivia Maria
clasa a VI-a D

Tatăl care-şi citea ziarul în fotoliu, e întrebat de fiul său care-şi făcea lecţiile alături:
- Tăticule, cât face 117 împărţit la 3?
- 39
- Dar 140 împărţit la 4?
- 35.
- Dar 900 împărţit la 6?
- De ce mă tot întrebi pe mine, în loc să găseşti singur rezultatul? se înfurie tatăl.
- Păi, în carte scrie că pot întrebuinţa orice metodă.

- Doamna învăţătoare, poate fi cineva pedepsit pentru un lucru pe care nu l-a făcut ?
- Nu .
- Atunci, vă rog să nu mă pedepsiţi pentru că n-am scris tema!

Profesorul de matematică îl întreabă pe Gigel:
- Să presupunem că locuieşti la etajul cinci şi că între fiecare două etaje sunt 15 trepte.
Câte trepte va trebui să urci pentru a ajunge la apartamentul tău?
- Pe toate, domnule profesor.

La ora de gramatică, învăţătoarea îl întreabă pe un elev:
- Care este viitorul verbului “eu casc”?
Elevul răspunde:
-“Eu dorm”, doamna învăţătoare!

Profesoara către Mirciulică:
- Ţi-am citit lucrarea de control. Foarte bună, dar e identică cu cea a colegului. Ce concluzie trag de aici?
- Că şi a lui e foarte bună.

- Ce înseamnă parazit? întreabă profesorul.
- ...
- Poţi să-mi răspunzi cu cuvintele tale, îl încurajează profesorul pe elev.
- Ceva care stă pe spatele altuia.
- Foarte bine! Poţi să-mi dai un exemplu?
- Rucsacul.

Irimie Claudia
clasa a VIII-a B

Un ardelean şi un matematician în tren. După un timp trec pe lângă o stână.
Ardeleanul: "1,2,3,4,5... 425 de oi."
Se uită şi matematicianul, scoate un pix şi o foaie de hârtie, calculează... nimic.
După o oră mai trec pe lângă o stână.
Ardeleanul: "1,2,3,4,5,6... 281 de oi."
Matematicianul scoate laptop-ul, calculează, utilizează toate programele complexe de calcule... nimic.
După încă câteva ore trec pe lângă altă stână.
Ardeleanul: "1,2,3,4,5... 892 de oi."

Matematicianul scoate telefonul mobil, sună un prieten matematician, se conectează la internet, caută, trimite mai multe mail-uri, nimic.

- Domnule, nu vă supăraţi, dar eu sunt matematician, membru al Academiei, cu diplome multe, comunicări ştiinţifice internaţionale etc. şi nu am putut număra. Cum faceţi?

- No, d-apăi simplu, domnul meu... numeri picioarele şi împarţi la patru!

În armată, soldaţii sunt scoşi la program administrativ în grădina unităţii.
Caporalul, cu un aer satisfăcut, zice:
- Aşa, toată lumea ia câte o lopată şi treceţi la săpat! Înainte de asta... E vreunul printre voi care se pricepe la algebră?
- Eu, să trăiţi ... Sunt student la matematică, dom` caporal.
- Bravo, mă. Atunci aruncă lopata aia, că nu-i de tine!
Soldatul, uşurat, aruncă lopata cu o mina veselă. Caporalul continuă:
- …Şi pune mâna pe hârleţ. Tu vei extrage rădăcinile!

Mărginean Ionuţ
clasa a VIII-a D

Bancuri despre informatică

- Ce strigă un profesor de informatică când se îneacă?
- F1! F1! F1!

Bună, sunt un virus românesc, dar din cauza tehnologiei sărace din țara mea nu sunt în stare să-i fac nimic calculatorului tău. Te rog, fii drăguț, șterge un fișier de-al tău și pretinde că ești speriat.

Semnele de la tastatură s-au gândit să dea o petrecere, dar nu voiau să-l invite pe punct. Punctul își ia inima în dinți și pleacă la petrecere.
La poartă, bodyguarzii escape și delete:
- Cine ești tu?
- Eu sunt steluța, dar m-am dat cu gel...

Discuție între doi programatori:
Primul: - Ai văzut ce frumos este afară?
Al doilea: - Nu ! Dă-mi și mie linkul!

Un tip, de la Cucuieții din deal, dă telefon la service:
- Domnule, unde se introduce CD-ul?
- Apăsați pe buton și o să iasă un sertar!
- A și eu credeam că-i suport pentru cana de cafea!

Ce face un țigan în fața computer-ului?
Caută în Recycle Bin!

Morariu Daniel
clasa a V-a A

PRO și CONTRA utilizării internetului de cei mici

Internetul a devenit sursa de bază pentru joacă, distracție, socializare în rândul celor mici. Mai mult decât atât, un grup de cercetători britanici, citat de presa centrală, a descoperit recent că "puștii se atașează emoțional de mediul virtual, iar în cazul în care le este interzis accesul la internet se simt singuri".

De ce e internetul util celor mici?

- Pentru că poate constitui o sursă de socializare. De obicei, copiii sunt timizi și temători în relație cu ceilalți, în special cei care se apropie de vârsta adolescenței. O viață virtuala le poate dezvolta exprimarea și îi poate face mai încrezători în forțele proprii. Există însă și riscul ca această încredere să se manifeste doar în mediul virtual, nu și în realitate.
- Pentru că jocurile pe internet sunt gratuite. Internetul ușurează viața părinților din punct de vedere financiar, căci jocurile virtuale nu sunt doar variate, ci și gratuite, spre deosebire de magazine, unde jocurile și jucăriile pot fi destul de scumpe.

- Pentru că internetul abundă în informație: pe internet există dicționare online, filme, jocuri, cărți, etc. Astfel, un copil va putea culege cu ușurință nenumărate informații ce poate nu îi sunt furnizate de părinți sau de profesori. În acest caz, însă, copilul trebuie să fie selectiv și să preia doar informațiile ce îi sunt necesare și cele pe care le poate utiliza pe viitor.
- Pentru că este o modalitate ușoară de a controla copilul. Mulți părinți au tendința de a proteja copilul de pericolele de afară: mașini, câini, accidentări în parc, etc. Din acest punct de vedere, internetul poate fi considerat o bună modalitate de control: un copil pasionat de internet va sta în casă, unde sunt șanse zero de a se răni sau de a fi rănit.
- Pentru că, în timp, copiii se vor familiariza cu tot ce înseamnă internet și calculator și vor putea evita pericolele ascunse ale vieții virtuale. Mai mult decât atât, mulți dintre copiii care își încep devreme "viața virtuală" pot deveni peste ani informaticieni respectați și recunoscuți.

De ce nu e internetul util celor mici?

- Pentru că este deseori nesigur. Există o multitudine de ferestre colorate ce pot redirecționa copilul spre pagini interzise, cu un conținut nepotrivit vârstei lor. Sigur, acest lucru se poate

corecta, daca părinții vor utiliza softuri de control parental pentru monitorizarea, urmărirea sau filtrarea activităților online ale propriilor copii sau dacă limitează timpul alocat "statului pe internet".

- Pentru că, deși oferă multe informații, internetul poate îngrădi imaginația și creativitatea. Problema se aplică inclusiv în cazul adulților, pentru că mulți dintre noi devenim leneși și lăsăm internetul să lucreze pentru noi. Ori, imaginația se naște citind, observând, ascultând, vorbind, în niciun caz nu o vom dobândi după ce ne-a fost servită pe tavă. În plus, informațiile din mediul virtual nu sunt întotdeauna corecte.
- Pentru că poate duce la comoditate. Și asta deoarece copilul nu va mai fi stimulat să creeze, ci va considera că este mult mai ușor să preia informațiile deja publicate pe internet decât să consulte manualele sau să petreacă timpul la bibliotecă, culegând date.

- Pentru că poate crea dependență, iar copilul va uita de jocurile din spatele blocului, preferând să discute cu prietenii pe Messenger și să se joace pe internet. Însă calculatorul nu va substitui niciodată jocurile din aer liber, care îi ajută pe cei mici să se miște, să își consume energia, să socializeze cu cei de vârsta lor.
- Pentru că poate provoca probleme de comunicare. Viața virtuală este simplificată cu mult față de cea reală și, în consecință, copilul ar putea, treptat, să se izoleze față de familie și prieteni, uitând nu doar să comunice, ci și să se adapteze la situații ce fac parte din viața cotidiană.

În concluzie putem spune că INTERNETUL ar fi util pentru cei mici doar de la o anumită vârstă și doar sub stricta supraveghere a unui adult, căci oricât de mult am încerca noi să restricționăm accesul la anumite informații sau site-uri, paginile de internet sunt invadate de link-uri nedorite.

Se recomandă ca utilizarea calculatorului la cei mici să nu dureze mai mult de o oră pe zi atât pentru sănătatea lor, cât și pentru a nu crea dependență.

Problema așadar, este una de educație și grija pe care o acordă un părinte pentru educația copilului său, și va mai trece ceva vreme până când vom găsi cea mai potrivită soluție de a ne educa pe noi și pe copiii noștri, cu privire la modul în care folosim internetul și mai mult decât atât, tehnologia modernă.

Realizat de: prof. Sentea Alexandru Marcel

Citește mai mult: http://www.avocatnet.ro/content/articles/id_28747/Internetul-util-sau-nu-pentru-copii.html#ixzz2UPUd9Ru3

Dansul -un alt mod de a-ți petrece timpul liber –

Fie că vorbim despre dans modern, popular sau sportiv, când spunem dans ne referim la un alt mod de recreere, de comunicare. Dansul reprezintă un stil de viață care necesită pasiune și dăruire și care prin orele nenumărate petrecute la repetiții îți poate aduce gustul succesului obținând un loc binemeritat pe podium.

Întregul colectiv de cadre didactice și elevi ai Școlii Gimnaziale Petrești se pot mândrii cu acei elevi care-și petrec timpul liber pentru a cunoaște secretele dansului și care au reprezentat cu mândrie școala din care fac parte.

Rezultatul orelor de repetiții nu a întârziat să apară, pentru cei mici, la concursurile de dans la care au participat, astfel amintim:

- Dans sportiv – antrenoare Ema Șalapi:
  - **Locul I** - perechea **Robert Răzor** (cl. a III-a A) și Sonia Damian (Școala Gimnazială Nr. 2 Sebeș) în cadrul Concursului Național de Dans Sportiv Cupa ”Mirajul Dansului”, ediția a IX-a, organizat în 10 martie 2013, la Mediaș - Sibiu, categoria Precompetițional 10-11 ani.

  - **Locul VII** – perechea **Laura Cristea** (cl. a V-a A) și Șerban Dragomir – categoria Precompetițional 12-15 ani
  - **Locul X** – perechea **Bianca Albu** (cl. a V-a A) și Edi Iuonaș - categoria Hobby 12-13 ani

- Dans popular românesc ”Mugurii Petreștiului” – instructor Ioan Maier:
  - **Locul III** –în cadrul Concursului Național ”Pe fir de baladă” organizat în 26.05.2013 la Târgu Jiu

- Dans popular săsesc – instructor BotaVioleta Mariana
  - Diplomă de participare Deutsch in Tanz, Gedicht und Lied

Realizat de înv. Popescu Elena
Prof. Sentea Alexandru Marcel

Rezultatele obținute la Olimpiadele și concursurile școlare – 2012-2013

Etapa județeană

Premiul al II-lea

Irimie Claudia(a VIII-a B)	*Geografie*	*prof. Cibu Maria*
Echipa de handbal băieti		*prof. Bîtiu Vasile* *prof. Cristea Marian Daniel*

Mențiune

Bucea Georgiana Maria (a VII-a A)	*Lb. română*	*prof. Cristian Ionela*
Petric Denis Iulian (a VI-a D)	*Lb. germană maternă*	*prof. Onofrei Verona Maria*
Echipa de tetratlon atletic		*prof. Bîtiu Vasile* *prof. Cristea Marian Daniel*

Etapa zonală

Premiul I

Irimie Claudia (a VIII-a B)	*Geografie*	*prof. Cibu Maria*
Lungariu Paula (a V-a D)	*Lb. română minorități*	*prof. Bădescu Lacrima Johanna*
Coman Olivia Maria (a VI-a D)	*Lb. română minorități*	*prof. Bădescu Lacrima Johanna*
Fulea Diana (a VIII-a B)	*Chimie*	*prof. Mihu Rodica*

Premiul al II-lea

Suciu Georgiana Livia(a VII-a A)	*Lb. română*	*prof. Cristian Ionela*

Premiul al III-lea

Bucea Georgiana Maria (a VII-a A)	*Lb. română*	*prof. Cristian Ionela*
Fulea Diana (a VIII-a B)	*Lb. română*	*prof. Cristian Ionela*
Șuteu Anca Miriam (a VIII-a B)	*Chimie*	*prof. Mihu Rodica*

Mențiune

Fulea Diana (a VIII-a B)	*Geografie*	*prof. Cibu Maria*
Balea Bianca Ioana	*Lb. română*	*prof. Cristian Ionela*
Irimie Claudia (a VIII-a B)	*Lb. română*	*prof. Cristian Ionela*

S-au mai calificat la etapa județeană următoarele eleve:

- ***Biologie: Suciu Georgiana Livia, Bucea Georgiana Maria, Balea Bianca Ioana – VII A – prof. Fulea Mihaela Lucia***
- ***Lb. română minorități: Bogdan Teodora – IV D – înv. Neagu Ioana***

Ştiaţi că...?

Fotbalistul Lionel Messi doarme câte 12 ore pe noapte! Starul argentinian a urmat în copilărie un program hormonal pentru creştere, medicii recomandându-i un somn cât mai lung în fiecare noapte, pentru regenerarea celulelor. Fotbalistul argentinian şi-a păstrat obiceiul, somnul lung ajutându-l să se refacă după efortul depus în timpul meciurilor de fotbal, din timpul zilei.

Cel mai bogat om din lume, este, în 2013, pentru al patrulea an consecutiv, Carlos Slim, potrivit Forbes, cu 73 de miliarde de dolari americani, în creştere cu 4 miliarde faţă de 2012. Pe locul 2 se află Bill Gates (67 de miliarde de dolari), urmat de spaniolul Amancio Ortega (57 de miliarde de dolari).

De ce nu s-a prăbuşit până acum Turnul din Pisa, din Italia, deşi vârful său s-a înclinat cu aproximativ 4 metri faţă de axa verticală? Deşi s-a tot înclinat, încă de la începutul construcţiei - datorită solului de proastă calitate, centrul de greutate al turnului cade în continuare tot în interiorul suprafeţei de sprijin de pe pământ.

Marea Moartă este cea mai sărată mare din lume, cu o concentraţie de sare care depăşeşte aproape de zece ori concentraţia de sare dintr-o mare normală (uzual, în apa de mare se găsesc aproximativ 35 de grame de sare la litru). Marea Moartă este atât de sărată, încât corpul uman pluteşte pe suprafaţa apei, fiind celebre pozele cu oameni care stau pe spate, în apă şi citesc diverse cărţi.

- Pisicile nu transpiră aşa cum transpiră oamenii, deoarece nu au glande sudoripare. Ele sunt homeoterme, adică îşi menţin o temperatură constantă a corpului, asemenea câinilor.

Coman Olivia Maria
clasa a VI-a D

"Să știi mai multe, să fii mai bun!"

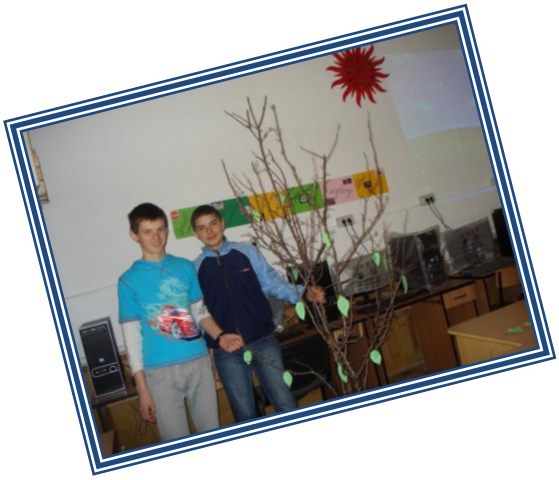

”Să știi mai multe, să fii mai bun!”

Profesori coordonatori: prof. Barna Florina Ruxandra, prof. Bădescu Lacrima-Johanna, prof. Bîtiu Vasile, prof. Borzea-Fruhn Helga Maria, prof. Bota Violeta Mariana, înv. Brașoveanu Valentina, prof. Cătană Adina Maria, prof. Cibu Maria, înv. Crăciun Maria, prof. Cristea Marian Daniel, prof. Cristian Ionela, prof. Dărămuș Gheorghe, bibliotecar Honceru Gabriela, prof. Fulea Mihaela Lucia, prof. Ludoșan Sanda, prof. Mihu Rodica, prof. Onofrei Verona Maria, înv. Petra Elena Sorina, înv. Popescu Elena, prof. Șerbănescu Oana Ancuța, prof. Sentea Alexandru-Marcel, prof. Trif Sorina Ioana, prof. Ursu Dorin, înv. Voina Eugenia, educatoarele de la GPN

Tehnoredactor și grafician: prof. Sentea Alexandru Marcel